

Vítr nad Berounkou

Gladly S.W.

Den už se pomalu končí a nad vodou šedivá,
mlha se válí a plazí, jak vzpomínka lenivá.
Kdopak ti holka dal jméno, to nejlíp sama víš,
když na východ něžná a čistá, po staletí uháníš.

Údolím pak mezi kopci, jsi jinak hluboká,
od dávných časů z bájí, zem je tu divoká.
Taky si bývala sama, než sestry tě dohnaly,
tam kousek od Borských polí, to jméno jste dostaly.

R1: Tak tu stojím nad tebou a slzy pálí do očí,
To, co se stalo už nejde vzít, vzpomínky mládnou a útočí.
Ozdobím hroby, vyleštím pomníky,
v poledne u silnic roztančím patníky,
Pro starou řeku, vodáckou Mekku to udělám.

Pozdravím nejhezčí místa i jejich okolí,
myšlenky jak oheň pálí, když ryba zaloví
Svědomy co nemám čistý a srdce bolavý,
až jednou potkám tvůj pramen, budu pít na zdraví.

Čekám, kdy přijde má chvíle a to se musí stát,
Jak vítr chci krajem vládnout a občas ho učesat.
Potom se budeme toulat, v nejhezčím objetí,
až příběh tý naší lásky, se do světa rozletí.

R2: [: Ve stanici houká vlak a bude to ten poslední,
Co odveze mě za tebou, na tisíc let a spoustu dní.
Přeletím skály, no to je výška,
pak holkám na jezu pohladím bříška.
Pro starou řeku, vodáckou Meku to udělám. :]

Pro starou řeku, vodáckou Meku to udělám.